

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 605/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 12 iunie 2013

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1185/2003 al Consiliului privind îndepărtarea înotătoarelor rechinilor la bordul navelor

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1185/2003 al Consiliului ⁽³⁾ prevede o interdicție generală a practicii „îndepărtării înotătoarelor rechinilor”, prin care înotătoarele rechinilor sunt îndepărtate, iar restul corpului este aruncat în mare.
- (2) Peștii care aparțin taxonului *Elasmobranchii*, ce include rechinii, vulpile de mare și pisicile de mare, sunt în general foarte vulnerabili la exploatarea excesivă, datorită caracteristicilor ciclului lor de viață care presupun creștere lentă, maturitate târzie și număr redus de exemplare tinere, deși productivitatea biologică nu este identică pentru toate speciile. În general, în ultimii ani, anumite populații de rechini au fost vizate

în mod special, inclusiv de nave cu pavilionul unui stat membru care își desfășoară activitatea în apele din Uniune și din exteriorul Uniunii și amenințate cu dispariția ca urmare a creșterii puternice a cererii de produse derivate de rechin, în special de înotătoare de rechin.

- (3) Înotătoarele de rechin nu constituie un ingredient tradițional al alimentației europene, pe când rechinii constituie un element necesar al ecosistemului marin al Uniunii. De aceea, gestionarea și ocrotirea stocurilor de rechini, precum și, în general, promovarea unui sector al pescuitului gestionat în mod sustenabil în folosul mediului și al oamenilor care lucrează în acest sector ar trebui să fie prioritare.
- (4) Cunoștințele științifice actuale, bazate pe examinarea ratelor capturilor de rechini, indică în general că numeroase stocuri de rechini sunt în mod serios amenințate, deși situația nu este identică pentru toate speciile și nici chiar pentru aceleași specii din zone maritime diferite. Potrivit Uniunii internaționale pentru conservarea naturii (IUCN), mai mult de 25 % din toate speciile de rechini pelagici, din care mai mult de 50 % sunt rechini pelagici de ocean mari, sunt amenințate. În ultimii ani, capturarea, păstrarea la bord, transbordarea sau debarcarea unui număr în creștere de specii de rechin inclusiv a rechinilor cu înotătoare cu valoare comercială foarte mare au fost interzise în conformitate cu legislația Uniunii sau în cadrul organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului.
- (5) Rechinul albastru (*Prionace glauca*) și rechinul mako (*Isurus oxyrinchus*), clasificați de IUCN ca „amenințat”, respectiv „vulnerabil”, sunt în prezent speciile de rechin predominante capturate de flota Uniunii, rechinul albastru reprezentând aproximativ 70 % din totalul de debarcări de rechini raportate. Totuși, alte specii, inclusiv rechinul-ciocan și rechinul-tigru, sunt capturate în apele Uniunii și din exteriorul Uniunii și contribuie la viabilitatea economică a sectorului piscicol.

⁽¹⁾ JO C 181, 21.6.2012, p. 195.⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 22 noiembrie 2012 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 6 iunie 2013.⁽³⁾ JO L 167, 4.7.2003, p. 1.

(6) Regulamentul (CE) nr. 1185/2003 permite în prezent statelor membre să elibereze permise speciale de pescuit care autorizează prelucrarea rechinilor la bord, astfel încât înotătoarele rechinilor pot fi detașate de carcasa. Pentru a se asigura că există corelație între greutatea înotătoarelor unui rechin și cea a corpului acestuia, s-a stabilit un raport de greutate între înotătoare și carcasă. Există dificultăți serioase de control și aplicare în utilizarea raportului de greutate între înotătoare și carcasă. Utilizarea unui astfel de raport este insuficient pentru a elimina practica respingerii selective și, din cauza diferențelor în tehnicile de tăiere a înotătoarelor, a mărimii variabile a înotătoarelor și a greutății variabile a diferitelor specii de rechini, ea poate permite apariția practicii de îndepărtare a înotătoarelor fără ca aceasta să fie detectată. Ca urmare a operațiilor de prelucrare, înotătoarele și corpurile pot fi debarcate în porturi diferite. În aceste condiții, este îngreunată colectarea datelor, precum cele privind identificarea speciilor și structura populației, date care stau la baza avizelor științifice pentru stabilirea măsurilor de conservare și de gestionare în domeniul pescuitului.

(7) În contextul Planului internațional de acțiune pentru conservarea și gestionarea resurselor de rechini adoptat în 1999 de Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO), Uniunea ar trebui să adopte toate măsurile necesare pentru conservarea rechinilor și reducerea la minimum a deșeurilor și a capturilor de rechini aruncate înapoi în mare. În concluziile sale din 23 aprilie 2009, Consiliul a aprobat abordarea generală și obiectivele specifice ale Uniunii astfel cum au fost prevăzute în comunicarea relevantă a Comisiei din 5 februarie 2009 privind Planul de acțiune al Comunității Europene pentru conservarea și gestionarea resurselor de rechini. Consiliul a încurajat de asemenea Comisia să acorde o atenție deosebită problemei îndepărtării înotătoarelor rechinilor și să prezinte cât mai curând posibil o propunere de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1185/2003, îndeosebi în privința derogărilor și modalităților asociate de aplicare a acestora prevăzute în respectivul regulament.

(8) Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (STECF) ia act de problema îndepărtării înotătoarelor rechinilor și solicită eradicarea acesteia fără derogări, recomandând ca toate speciile de elasmobranchii să fie debarcate cu înotătoarele/aripioarele lor atașate în mod natural de corp.

(9) Organizațiile regionale de gestionare a pescuitului abordează din ce în ce mai mult problema îndepărtării înotătoarelor rechinilor. În plus, organismele științifice ale acestor organizații își exprimă preferința pentru debarcarea rechinilor cu înotătoarele lor atașate în mod natural de corp și constată că acesta este cel mai bun mijloc de a împiedica îndepărtarea înotătoarelor și de a facilita colectarea de date pentru evaluarea stocurilor. Rezoluțiile anuale privind pescuitul durabil ale Adunării Generale ale Organizației Națiunilor Unite începând cu 2007, Politica globală a IUCN împotriva practicii îndepărtării înotătoarelor rechinilor din 2008 și reuniunea din 2010 a Conferinței de revizuire a acordului privind

stocurile de pești au solicitat țărilor să ia măsuri prin care toți rechinii să fie debarcați cu înotătoarele atașate în mod natural de corp.

(10) În 2010 și 2011, ca parte a exercițiului necesar de evaluare de impact, Comisia a efectuat o consultare publică pentru a colecta informații cu privire la cea mai adecvată modalitate de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1185/2003. Comisia a concluzionat în evaluarea sa de impact că, pentru a atinge obiectivul fundamental al conservării stocurilor de rechini, regulamentul ar trebui să prevadă ca toți rechinii să fie debarcați cu înotătoarele încă atașate în mod natural de corpul lor.

(11) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1185/2003 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1185/2003 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, se elimină punctul 3.
2. La articolul 3, se introduce următorul alineat:

„(1a) Fără a aduce atingere alineatului (1), înotătoarele rechinilor pot fi tăiate parțial și îndoite pe lângă carcasă, pentru a facilita depozitarea la bord, dar nu pot fi înlăturate de pe carcasă înainte de debarcare.”

3. Articolele 4 și 5 se elimină.
4. Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

Rapoarte

(1) În cazul în care navele de pescuit care arborează pavilionul unui stat membru capturează, păstrează la bord, transbordează sau debarcă rechini, statul membru de pavilion trimite anual Comisiei, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului (*) și cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 404/2011 al Comisiei din 8 aprilie 2011 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului (**), până la 1 mai, un raport complet privind punerea în aplicare a prezentului regulament în cursul anului anterior. Raportul descrie monitorizarea de către statul membru de pavilion a respectării prezentului regulament de către navele sale din apele

Uniunii și apele din exteriorul Uniunii, precum și măsurile de impunere a aplicării luate de statul membru respectiv în caz de nerespectare. În special, statul membru de pavilion furnizează toate informațiile următoare:

- numărul de debarcări de rechini;
- numărul, data și locul inspecțiilor efectuate;
- numărul și natura cazurilor de nerespectare constatate, inclusiv o identificare completă a navei (navelor) implicate și sancțiunile aplicate pentru fiecare caz de nerespectare; și
- totalul debarcărilor pe specii (greutate/număr) și pe porturi.

(2) După ce statele membre înaintează cel de al doilea raport anual în conformitate cu alineatul (1), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 1 ianuarie 2016, un raport cu privire la funcționarea prezentului regulament și la evoluțiile internaționale în acest domeniu.

(*) JO L 343, 22.12.2009, p. 1.

(**) JO L 112, 30.4.2011, p. 1.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 12 iunie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
L. CREIGHTON